

✎ Rukia Nantale
✉ Benjamin Mitchley
📄 Eleni Manou
📖 5
🗣️ Ελληνικά / English

Global Storybooks

globalstorybooks.net

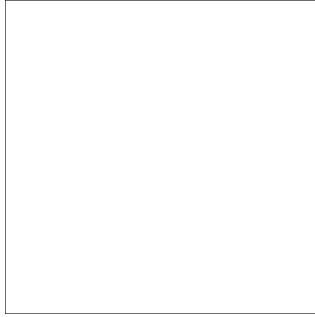
Η Σηπτεγκουίρε / Simbegwire

✎ Rukia Nantale
✉ Benjamin Mitchley
📄 Eleni Manou (el)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Όταν πέθανε η μητέρα της, η Σιμπεγκουίρε ήταν πολύ λυπημένη. Ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε έκανε ότι μπορούσε για να φροντίζει την κόρη του. Σιγά σιγά, έμαθαν πώς να γίνονται χαρούμενοι πάλι, χωρίς τη μητέρα της Σιμπεγκουίρε. Κάθε πρωί κάθονταν και μιλούσαν για την νέα ημέρα. Κάθε βράδυ έφτιαχναν δείπνο μαζί. Μετά το πλύσιμο του πιάτου, ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε την βοηθούσε με την εργασία του σχολείου.

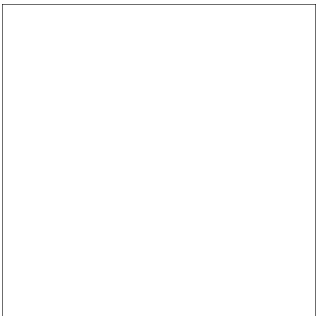
...

When Simbegwire's mother died, she was very sad. Simbegwire's father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire's mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire's father helped her with homework.

One day, Simbegwire's father came home later than usual. "Where are you my child?" he called. Simbegwire ran to her father. She stopped still when she saw that he was holding a woman's hand. "I want you to meet someone special, my child. This is Anita," he said smiling.

...

Μια μέρα, ο πατέρας της Σιμπέγκουιρε γύρισε σπίτι πιο αργά από ό,τι συνηθώς. «Πού είσαι παιδί μου;» φώναξε. Η Σιμπέγκουιρε έτρεξε στον πατέρα της. Σταθήκε ακίνητη όταν είδε ότι κρατούσε ο πατέρας της το χέρι μιας γυναίκας. «Θέλω να σου γνωρίσω κάποιον ιδιαίτερο, παιδί μου. Αυτή είναι η Ανίτα» είπε χαμογελώντας.

«Γειά σου Σιμπεγκουίρε, ο πατέρας σου μου είπε πολλά για σένα» είπε η Ανίτα. Αλλά δεν χαμογέλασε ούτε πήρε το χέρι του κοριτσιού. Ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε ήταν χαρούμενος και ενθουσιασμένος. Μιλούσε για τους τρεις τους να ζήσουν μαζί, και για τόσο καλή θα ήταν η ζωή τους. «Παιδί μου, ελπίζω να δεχτείς την Ανίτα ως μητέρα σου» είπε.

...

“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,” said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand. Simbegwire’s father was happy and excited. He talked about the three of them living together, and how good their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as your mother,” he said.

Την επόμενη βδομάδα, η Ανίτα προσκάλεσε τη Σιμπεγκουίρε, μαζί με τα ξαδέρφια της και τη θεία της, στο σπίτι για ένα γεύμα. Τι γιορτή! Η Ανίτα ετοίμασε όλα τα αγαπημένα φαγητά της Σιμπεγκουίρε, και ο καθένας έφαγε μέχρι που χόρτασαν. Μετά τα παιδιά έπαιξαν ενώ οι ενήλικοι μιλούσαν. Η Σιμπεγκουίρε ένιωσε χαρούμενη και γενναία. Αποφάσισε ότι σύντομα, πολύ σύντομα, θα επέστρεφε σπίτι να ζήσει με τον πατέρα της και την μητριά της.

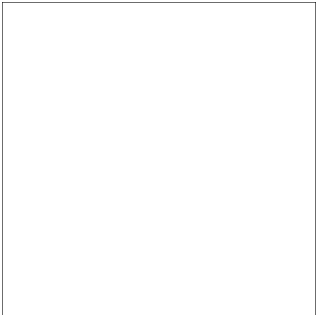
...

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire’s favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

Simbegwire's life changed. She no longer had time to sit with her father in the mornings. Anita gave her so many household chores that she was too tired to do her school work in the evenings. She went straight to bed after dinner. Her only comfort was the colourful blanket her mother gave her. Simbegwire's father did not seem to notice that his daughter was unhappy.

...

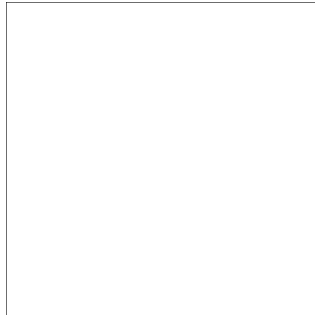
Η ζωή της Σιμπέγκγουιρ έλλαξε. Δεν είχε πια χρόνο να καθίσει με τον πατέρα της τα πρωινά. Η Ανίτα της έδινε τόσες πολλές δουλειές του σπιτιού που ήταν πολύ κουρασμένη να κάνει την εργασία του σχολείου της τα βράδια. Πήγαινε καθυστερώνοντας στο κρεβάτι μετά το δείπνο. Η μόνη της παρηγοριά ήταν η πολύχρωμη κουβέρτα που της είχε δώσει η μητέρα της. Ο πατέρας της ζήτησε να φαντασθεί τον πόνο που έβλεπε στα μάτια της και να μην έβλεπε τον πατέρα της να κρύβει το πρόσωπό του.

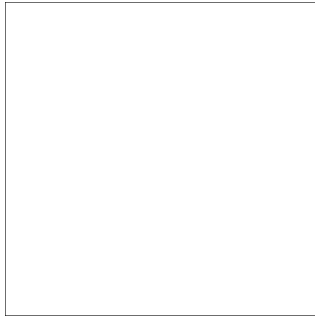

Her father visited her every day. Eventually, he came with Anita. She reached out for Simbegwire's hand. "I'm so sorry little one, I was wrong," she cried. "Will you let me try again?" Simbegwire looked at her father and his worried face. Then she stepped forward slowly and put her arms around Anita.

...

Ο πατέρας της την επισκεπτόταν κάθε μέρα. Τελικά, αυτός ήρθε με την Ανίτα. Αυτή άπλωσε για το χέρι της Σιμπέγκγουιρ. «Λυπημάμαι μικρή, για το λάθος» έκραψε. «Θα με αφήσεις να προσπαθήσω ξανά;» Η Σιμπέγκγουιρ κοίταξε τον πατέρα της και τον ανήσυχό πρόσωπο του. Μετά σιγά σιγά πήγε μπροστά και έβαλε τα χέρια της γύρω από την Ανίτα.

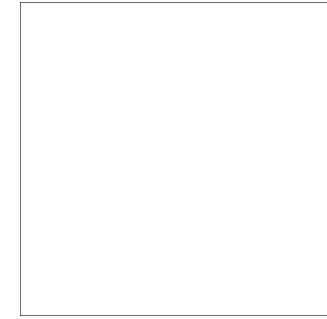

Μετά από λίγους μήνες, ο πατέρας της Σιμπεγκουίρε τους είπε ότι θα είναι μακριά από το σπίτι για λίγο. «Πρέπει να ταξιδέψω για τη δουλειά μου» είπε. «Αλλά ξέρω ότι θα φροντίσετε ο ένας τον άλλο.» Το πρόσωπο της Σιμπεγκουίρε άλλαξε, αλλά ο πατέρας της δεν το παρατήρησε. Η Ανίτα δεν είπε τίποτα. Ούτε αυτή ήταν χαρούμενη.

...

After a few months, Simbegwire's father told them that he would be away from home for a while. "I have to travel for my job," he said. "But I know you will look after each other." Simbegwire's face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

Η Σιμπεγκουίρε έπαιζε με τα ξαδέρφια της όταν είδε τον πατέρα της από μακριά. Φοβήθηκε ότι ίσως είναι θυμωμένος, έτσι έτρεξε μέσα στο σπίτι να κρυφτεί. Αλλά ο πατέρας της πήγε κοντά της και είπε: «Σιμπεγκουίρε, έχεις βρει μια τέλεια μητέρα για τον εαυτό σου. Μία που σε αγαπάει και σε καταλαβαίνει. Εγώ είμαι περήφανος για σένα και σε αγαπώ.» Συμφώνησαν ότι η Σιμπεγκουίρε θα έμενε με τη θεία της όσο καιρό αυτή ήθελε.

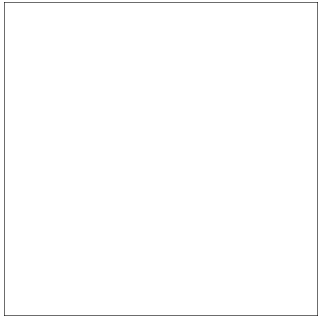
...

Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, "Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you." They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

Things got worse for Simbegwire. If she didn't finish her chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the woman ate most of the food, leaving Simbegwire with only a few scraps. Each night Simbegwire cried herself to sleep, hugging her mother's blanket.

...

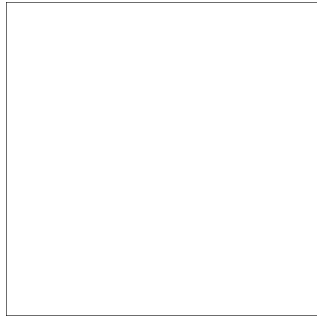
Τα πράγματα έγιναν χειρότερα για την Σιμπέγκουιρε. Αν δεν τελείωνε τις δουλειές της, ή παραπονιόταν, η Ανίτα την χτυπούσε. Και στο δείπνο, η γυναίκα έτρωγε το περισσότερο φαγητό, αφήνοντας στην Σιμπέγκουιρε μόνο λίγα κομμάτια. Κάθε νύχτα η Σιμπέγκουιρε έκλαιε στον ύπνο της να κοιμηθεί, αγκαλιάζοντας την κουβέρτα της μητέρας της.

When Simbegwire's father returned home, he found her room empty. "What happened, Anita?" he asked with a heavy heart. The woman explained that Simbegwire had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwire's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwire.

...

Όταν ο πατέρας της Σιμπέγκουιρε γύρισε σπίτι, βρήκε το δωμάτιο της άδειο. «Τι συνέβη, Ανίτα;» ρώτησε με βαριά καρδιά. Η γυναίκα εξήγησε ότι απτό το σπίτι και πήγε προς την καρτέθουση του πατέρα της. Συνέχισε προς το χωριό της αδερφής του να ανακαλύψει αν είχε δει τη Σιμπέγκουιρε.

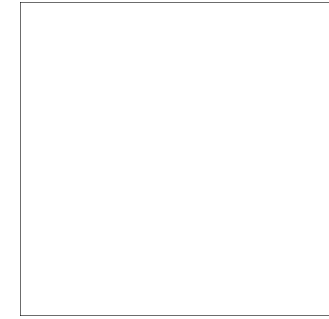

Ένα πρωί, η Σιμπεγκουίρε άργησε να σηκωθεί από το κρεβάτι. «Τεμπέλικο κορίτσι!» φώναξε η Ανίτα. Αυτή την τράβηξε έξω από το κρεβάτι. Η πολύτιμη κουβέρτα πιάστηκε σε ένα νύχι, και σχίστηκε στα δύο.

...

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. "You lazy girl!" Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

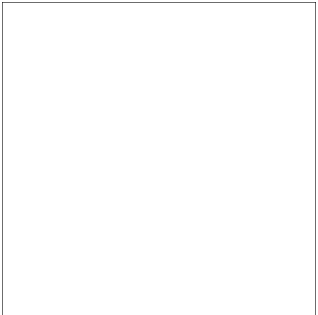

Η θεία της Σιμπεγκουίρε πήρε το παιδί στο δικό της σπίτι. Έδωσε στην Σιμπεγκουίρε ζεστό φαγητό, και την έβαλε στο κρεβάτι με την κουβέρτα της μητέρας της. Εκείνη τη νύχτα, η Σιμπεγκουίρε έκλαιγε καθώς έπεσε για ύπνο. Αλλά αυτά ήταν δάκρυα ανακούφισης. Ήξερε ότι η θεία της θα την φρόντιζε.

...

Simbegwire's aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother's blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

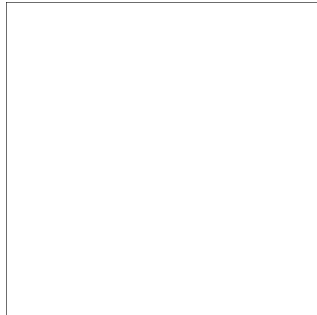

Η Σιμπεγκουίρε ήταν πολύ αναστατωμένη. Αποφάσισε να φύγει από το σπίτι. Πήρε τα κομμάτια της κουβέρτας της και ηρέμας της, συσκευάζοντας λίγο φαγητό, και έφυγε από το σπίτι. Ακολούθησε το δρόμο που είχε πάρει ο πατέρας της.

...

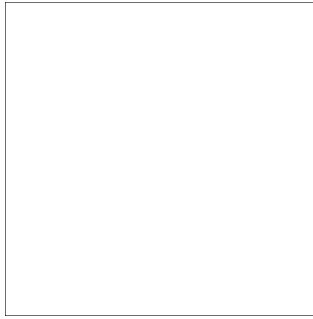
Σιμπεγκουίρε was very upset. She decided to run away from home. She took the pieces of her mother's blanket, packed some food, and left the house. She followed the road her father had taken.

Αυτή η γυναίκα κοιτάζε πάνω στο δέντρο. Όταν είδε το κορίτσι και τα κομμάτια της πολυχρωμής κουβέρτας, έκραυγασε: «Σιμπεγκουίρε, το παιδί του αδερφού μου!» Οι άλαδες γυναίκες σταμάτησαν να περπατούν και βοήθησαν την Σιμπεγκουίρε να κατέβει από το δέντρο. Η θεία της αγάγγισσε το μικρό κορίτσι και προστάθηκε να την παρηγορήσει.

...

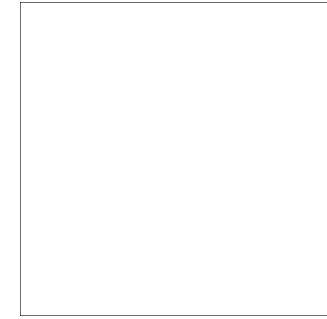
This woman looked up into the tree. When she saw the girl and the pieces of colourful blanket, she cried, "Simbegwire, my brother's child!" The other women stopped washing and helped Simbegwire to climb down from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to comfort her.

Το βράδυ, σκαρφάλωσε σε ένα ψηλό δέντρο κοντά σε ένα ποτάμι και έκανε ένα κρεβάτι για τον εαυτό της μέσα στα κλαδιά. Καθώς έπεσε για ύπνο, τραγούδησε: « Μααμά, μααμά, μααμά, με άφησες. Με άφησες και ποτέ δεν ήρθες πίσω. Ο πατέρας δεν με αγαπάει πια. Μητέρα, πότε θα έρθεις πίσω; Με άφησες.»

...

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang: "Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn't love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me."

Το επόμενο πρωί, η Σιμπεγκουίρε τραγούδησε το τραγούδι πάλι. Όταν οι γυναίκες ήρθαν να πλύνουν τα ρούχα τους στο ποτάμι, άκουσαν το λυπημένο τραγούδι που ερχόταν από το ψηλό δέντρο. Σκέφτηκαν ότι ήταν ο άνεμος που μετακινεί τα φύλλα, και συνέχισαν τη δουλειά τους. Αλλά μια από τις γυναίκες άκουσε πολύ προσεκτικά το τραγούδι.

...

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.